

HØRINGSNOTAT - Forslag til gjennomføring av EU-direktiv 2015/2193 om begrensning av visse luftforurensende utslipp fra mellomstore forbrenningsanlegg ved endret kapittel 27 i forurensningsforskriften

Miljødirektoratet sender på høring forslag om endring av forurensningsforskriften kap. 27 og kap. 7. Dette er gjennomføring av EUs direktiv om utslipp fra mellomstore forbrenningsanlegg med enkelte tilpasninger. Vi ber om kommentarer til forslaget innen 10. august 2019.

Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/2193 om begrensning av visse luftforurensende utslipp fra mellomstore forbrenningsanlegg ble vedtatt 25. november 2015. Formålet med direktivet er å redusere utslipp av svoveldioksid, nitrogenoksider og støv fra mellomstore forbrenningsanlegg, og dermed redusere risikoen slike utslipp medfører for menneskers helse og for miljø. Direktivet innfører minimumskrav.

Miljødirektoratet sendte direktivet på høring 31. august 2016. Det kom inn uttalelser fra Norsk bioenergiforening, Norges vassdrags- og energidirektorat, Innovasjon Norge og Treindustrien. Uttalelsene tok særlig opp at gjennomføring av direktivet kan få konsekvenser for mindre anlegg for fast biobrensel pga. strengere krav til utslipp av støv. Norsk Energi har utredet konsekvenser av gjennomføring av direktivet på oppdrag fra Miljødirektoratet. I følge utredningen vil en eventuell gjennomføring av direktivet medføre kostnader for anlegg for fast brensel fra 1 til 5 MW.

Rettsakten er nå til vurdering i EØS/EFTA-statene. Basert på en vurdering av norske forhold mener Norge utslippsgrensene i direktivet går utover det som er nødvendig for å oppnå direktivets formål, og vil be om særskilte utslippsgrenseverdier for støv på 150 mg/Nm³ for anlegg i størrelsen 1-5 MW som brenner fast biomasse. I vedlagte forslag til forskriftsbestemmelser er derfor utslippsgrenseverdiene for støv fra anlegg 1-5 MW for fast biomasse 150 mg/Nm³ både for eksisterende^[1] og nye^[2] anlegg (se forslaget til forskriftsbestemmelser vedlegg 2, del 1 tabell 3 og del 2 tabell 1). I direktivet er utslippsgrenseverdien for disse anleggene 50 mg/Nm³.

Endringer i forurensningsforskriften

Mellomstore forbrenningsanlegg er i dag regulert i forurensningsforskriften kapittel 27 om forurensninger fra forbrenningsanlegg for rene brenslere eller i særskilte tillatelser etter forurensningsloven. Miljødirektoratet foreslår å gjennomføre direktivet hovedsakelig ved endringer i kapittel 27 i forurensningsforskriften. Endringene er så vidt omfattende at kapitlet framstår som nytt. Enkelte materielle krav fra dagens kapittel 27 videreføres. I tillegg foreslår vi en mindre endring i forurensningsforskriften kapittel 7 om lokal luftkvalitet.

I det videre har vi redegjort for de viktigste kravene i forskriften, hvilke krav i dagens forskrift som fortsatt vil gjelde og hovedtrekkene i det som er nytt som følger av gjennomføring av direktivet. Vi har særlig lagt vekt på hvilke anlegg som omfattes, hvilke som må ha særskilt tillatelse etter forurensningsloven, bestemmelser om utslippsgrenseverdier og unntak fra disse. Vi har i liten grad

^[1] Med eksisterende forbrenningsanlegg menes i høringsnotatet anlegg satt i drift før 20. desember 2018

^[2] Med nye forbrenningsanlegg: menes i høringsnotatet anlegg satt i drift etter 19. desember 2018

gått inn på krav som allerede må overholdes i dag, men hvor direktivet medfører behov for mindre endringer i forskriften.

Virkeområde (§ 27-2)

Hvilke anlegg omfattes

Direktivet omfatter mellomstore forbrenningsanlegg med en nominell tilført termisk effekt fra og med 1 MW og opp til 50 MW. Vi foreslår å definere forbrenningsanlegg i forskriften slik direktivet gjør.

Hva regnes som ett og samme forbrenningsanlegg?

To eller flere nye forbrenningsanlegg (dvs. anlegg satt i drift etter 19. desember 2018) skal ses på som ett i tilfeller der utslippet fra disse ledes ut via felles skorstein, eller kunne vært ledet ut via samme skorstein tatt i betraktning tekniske og økonomiske forhold. Anlegg mindre enn 1 MW skal ikke tas med i summeringen. Denne regelen gjelder ikke for eksisterende anlegg dvs. forbrenningsanlegg satt i drift før 20. desember 2018. For disse vil forskriftens krav gjelde hvert enkelt forbrenningsanlegg.

Forbrenningsanlegg som ikke omfattes av kapittel 27

Forbrenningsanlegg som er mindre enn 1 MW vil ikke være omfattet. Dette i motsetning til i dag hvor fyringsenheter som er mindre enn 1 MW summeres inn i totalkapasiteten.

Forurensningsmyndigheten kan imidlertid kreve at det søkes om tillatelse hvis driften av et slikt anlegg viser seg å medføre nevneverdige skader eller ulemper for miljøet slik at de rammes av forurensningsforbudet i forurensningsloven § 7 første ledd. EU legger opp til at forbrenningsanlegg opp til 1 MW på sikt bør reguleres under økodesigndirektivet. Dette EU-regelverket har per i dag bestemmelser som gjelder nye forbrenningsanlegg for fast brensel opp til 0,5 MW avgitt effekt (tilsvarer ca. 0,6 MW innfyrt effekt), og kravene er gjennomført i Norge i økodesignforskriften.

Direktivet gjelder ikke for forbrenningsanlegg som er omfattet av kapittel III og IV i industriutslippsdirektivet (direktiv 2010/75/EU) om hhv. forbrenningsanlegg fra og med 50 MW og avfallsforbrenningsanlegg. Direktivet lister også opp flere andre typer forbrenningsanlegg som det ikke gjelder for. Vi foreslår å innføre tilsvarende avgrensninger av virkeområdet i forskriften, og dermed blant annet avgrensning mot anlegg regulert i forurensningsforskriften kapittel 31 og avfallsforskriften kapittel 10.

Vi gjør oppmerksom på at det gjelder ulike regler for summering av kapasitet i kap. 31 og 36 i forurensningsforskriften (jf. kap. II og IV i industriutslippsdirektivet). Ikke alle forbrenningsanlegg fra og med 50 MW vil være omfattet av forurensningsforskriften kap. 31 og dermed utenfor virkeområdet her. Det kan derfor være anlegg fra og med 50 MW som vil være omfattet av kapittel 27. Dette framgår av § 27-2 andre ledd.

Særlig om forbrenningsanlegg offshore

Direktivet har unntak for gassturbiner og gass- og dieselmotorer på offshore innretninger. Direktivets bestemmelser gjelder imidlertid for gass- og dieselmotorer og dieselturbiner (dvs. single fuel turbiner som kun benytter diesel) offshore. Det foreslås derfor at forskriftskapitlet skal gjelde på kontinentalsokkelen, men med tilsvarende unntak som i direktivet.

Særlig om gassturbiner og motorer

Vi foreslår å følge direktivets krav og frister for motorer og gassturbiner. Det framgår ikke tydelig av forurensningsforskriften om reguleringen vi har i dag gjelder for gassturbiner og motorer.

Gassturbiner og motorer ble ikke omtalt i konsekvensvurderingen til forskriftskapitlet.

Miljødirektoratet har tidligere vurdert at dieselaggregat til nødstrøm ikke har vært omfattet.

Type brensler

Direktivet omfatter i utgangspunktet alle typer brensler, dvs. faste, flytende og gassformige brensler, men gjelder som nevnt over blant annet ikke avfallsforbrenningsanlegg regulert i industriutslippsdirektivet kapittel III. I dag gjelder kapittel 27 forbrenningsanlegg basert på rene brensler, hvor "rene brensler" er oljer, kull, biobrensel og gass iht. nærmere angitte definisjoner. Anlegg som brenner treavfall som er "lett forurenset" er utenfor virkeområdet, og må ha særskilt tillatelse etter forurensningsloven § 11 selv om de ikke er omfattet av avfallsforskriften kap. 10. Vi foreslår at forskriften blir gjeldende som minimumskrav, og at anlegg som brenner treavfall som er "lett forurenset" må ha særskilt tillatelse da det kan være behov for fortsatt å stille strengere krav til slike forbrenningsanlegg.

Forholdet til forurensningsforskriften kap. 36

Noen forbrenningsanlegg vil være omfattet av både dette forskriftskapitlet og forurensningsforskriften § 36-1 andre ledd, jf. vedlegg I, og trenger særskilt tillatelse. Bestemmelser i dette forskriftskapitlet vil likevel gjelde som minimumskrav. Et forbrenningsanlegg kan også være omfattet av BREF/BAT-konklusjoner for en bransje.

Forbrenningsanlegg må enten sende melding eller søke om tillatelse (§§ 27-4, 27-5 og 27-6)

Direktivet har bestemmelser om at alle forbrenningsanlegg må være registrert eller ha tillatelse, og at den ansvarlige i den forbindelse må gi visse opplysninger til forurensningsmyndigheten. Ingen nye forbrenningsanlegg kan starte opp uten å være registrert eller ha tillatelse. For eksisterende anlegg er fristene for registrering/tillatelse 1. januar 2024 for forbrenningsanlegg over 5 MW og 1. januar 2029 for forbrenningsanlegg fra og med 1 til og med 5 MW.

Vi foreslår bestemmelser om meldeplikt og om hvem som må ha tillatelse som skal sikre registrering av anleggene i samsvar med direktivets krav. Forslaget innebærer at forbrenningsanleggene i melding eller søknad må gi opplysninger som er nærmere angitt i vedlegg 1 til forskriftskapitlet. Forurensningsmyndighetene må fatte en beslutning om registrering eller tillatelse, og informere virksomheten. Fristene for eksisterende virksomheters innsending av opplysninger foreslås derfor satt til hhv. 1. oktober 2023 og 1. oktober 2028.

Miljødirektoratet anser at informasjon om lokal luftkvalitet, og resultater av spredningsberegninger og beregning av skorsteinshøyde (se omtale neste avsnitt), er viktige opplysninger for å avgjøre om etablering av et forbrenningsanlegg er miljømessig akseptabelt. Vi foreslår derfor at dette omfattes av kravet til innhold i melding eller søknad i tillegg til opplysningene som kreves iht. direktivet (se forskriftens vedlegg 1 punkt i). Forurensningsmyndigheten kan avslå etablering av forbrenningsanlegg dersom særlige forhold tilsier det, for eksempel hensynet til lokal luftkvalitet. Særlige forhold kan også gi grunnlag for å kreve at et forbrenningsanlegg som i utgangspunktet er omfattet av standardkravene og krav til melding likevel må ha særskilt tillatelse.

Forslaget innebærer i hovedsak en videreføring av dagens praksis for hvilke anlegg som må ha særskilt tillatelse. Forbrenningsanlegg omfattet av forurensningsforskriften kap. 36 vedlegg 1 og anlegg som brenner lett forurenset trevirke må ha særskilt tillatelse. Forurensningsmyndigheten kan også bestemme at andre forbrenningsanlegg må søke om tillatelse.

Siden direktivets krav er minimumskrav, kan det i tillatelser stilles strengere vilkår eller tilleggsvilkår, men ikke lempes på vilkårene dersom det ikke er nærmere angitt som unntaksmuligheter i forskriften.

Krav til spredningsberegninger og skorsteinshøyde for nye anlegg (§ 27-8)

Vi foreslår å videreføre krav til gjennomføring av spredningsberegninger og fastsettelse av skorsteinshøyde for nye anlegg.

Vi foreslår imidlertid at bestemmelsen endres noe. Dagens første ledd om at skorsteinshøyden for anlegg mindre enn 5 MW skal fastsettes ut fra spredningsberegninger eller andre metoder basert på utslippets størrelse, høyde på nærliggende bygg, luftinntak og topografi, samt avstand til disse, vurderes som uklar og kan føre til ulik praksis. Det er uklart hva som her er ment med andre metoder. I hovedsak gjennomføres spredningsberegninger, og Miljødirektoratet har utarbeidet en veileder om dette. Vi foreslår derfor at andre ledd skal gjelde for alle anlegg. Beregningen skal utføres av uavhengig, kompetent faginstans.

Krav til brensel (§ 27-9)

Forskriftskapitlet har i dag forbud mot bruk av kull og tungolje i anlegg som er mindre enn 5 MW. Dette forbudet er innført fordi de mindre forbrenningsanleggene som regel har dårligere kontroll med forbrenning og utslipp, og utslipp ved bruk av kull og tungolje kan være relativt høye. Dette forbudet foreslås derfor videreført.

Dagens bestemmelse i kapittel 27 om at fast biobrensel skal være i en form som er teknisk egnet for anlegget foreslås også videreført. Kjeler er designet for en eller flere bestemte brenselstyper og tilhørende brenselsspesifikasjoner, for eksempel sagflis, hogstavfall, bark, halm, briketter, pellets eller pulver. I tillegg er anleggene designet for et bestemt fuktighetsspekter. Anleggene må ha gode rutiner for å kontrollere at brensel som leveres ligger innenfor det som er spesifisert for anlegget. Dette for å sikre best mulig forbrenningstekniske forhold og stabil drift, slik at utslippene holdes så lave som mulig.

Utslippsgrenseverdier (§§ 27-10, 27-11, 27-12)

Videreføring av dagens utslippsgrenseverdier i kapittel 27 fram til direktivets utslippsgrenseverdier trer i kraft

Ikrafttredelse av utslippsgrenseverdiene i direktivet er 20. desember 2018 for nye anlegg¹, 1 januar 2025 for eksisterende anlegg² over 5 MW og 1 januar 2030 for eksisterende anlegg⁴ til og med 5 MW. Vi mener dagens utslippsgrenser bør videreføres for anlegg som er satt i drift før 20. desember 2018 i en overgangsperiode fram til direktivets frister slår inn, og at anleggene bør omfattes av forskriftens

¹ forbrenningsanlegg satt i drift etter 19. desember 2018

² forbrenningsanlegg satt i drift før 20. desember 2018

Øvrige krav også i denne perioden. Forskriftsforslaget inneholder derfor krav til eksisterende anlegg også i perioden fram til kravene fra direktivet slår inn.

Da kap. 27 ble fastsatt i 2009 ble det ved en feiltagelse ikke satt utslippsgrenseverdier i forskriften for bruk av tungolje i anlegg 20-50 MW. Vi foreslår derfor å sette de samme utslippsgrenseverdiene for disse anleggene som for anlegg fra 5 til 20 MW fram til direktivets krav blir gjeldende.

Videreføring av utslippsgrenseverdier som er strengere enn direktivets

Reguleringen av NO_x for eksisterende anlegg over 5 MW som benytter fast brensel, bioolje eller tungolje, og støv for anlegg som benytter bioolje fra og med 1 MW og inntil 5 MW er strengere i dagens forskrift enn i direktivet. Dette gjelder også delvis reguleringen av NO_x for anlegg som benytter gass. Vi foreslår å videreføre disse grenseverdiene som er strengere enn i direktivet. Det er ønskelig å holde utslippene av både NO_x og støv så lave som mulig pga. virkninger på helse og miljø.

Unntak fra utslippsgrenseverdier (§§ 27-10, 27-11, 27-12, 27-18 og 27-19)

Direktivet gir mulighet for unntak fra de fastsatte utslippsgrenseverdiene for enkelte forbrenningsanlegg under gitte forutsetninger.

Unntak for anlegg som ikke er i drift mer enn 500/1000 driftstimer per år (§ 27-10 andre ledd, § 27-11 andre ledd og § 27-12 tredje ledd).

Direktivet gir mulighet til å unnta eksisterende forbrenningsanlegg som ikke er i drift mer enn 500 timer per år fra kravet om å overholde de fastsatte utslippsgrenseverdiene. Driftstid skal beregnes som rullerende gjennomsnitt over 5 år. Denne grensen kan økes til 1000 timer for anlegg som benyttes til reservekraftproduksjon på øyer i tilfelle av en avbrytelse av hovedstrømforsyningen til en øy, eller til varmeproduksjon i tilfeller med usedvanlig kalde værforhold. Forbrenningsanlegg som brenner fast brensel må i slike tilfeller overholde utslippsgrenseverdien 200 mg/Nm³ for støv.

Videre kan nye forbrenningsanlegg som ikke er i drift mer enn 500 driftstimer i året unntas. Driftstid skal beregnes som rullerende gjennomsnitt over en periode på tre år. Forbrenningsanlegg som brenner fast brensel må i slike tilfeller overholde utslippsgrenseverdien 100 mg/Nm³ for støv.

Vi foreslår unntak direkte i forskriften tilsvarende direktivets for alle anlegg som ikke benyttes mer enn 500 timer pr år. Dette er en lemping i forhold til dagens forskrift, der alle anlegg har samme grenseverdier og målekrav uavhengig av driftstid. Mange anlegg benyttes kun som reserve i korte perioder, og utslippene er dermed begrenset. Forurensningsmyndigheten vil likevel kunne stille krav i tilfeller der det er behov for det, f.eks. dersom et slikt anlegg ligger i områder med dårlig luftkvalitet, har lav pipe, dårlige spredningsforhold eller høye utslipp.

Når det gjelder unntak som kan gis under visse forutsetninger for anlegg som ikke benyttes mer enn 1000 timer per år, bør det etter vårt syn legges opp til at forurensningsmyndigheten kan gjøre unntak gjennom enkeltvedtak. Dokumentasjon på at forutsetningene er oppfylt og konsekvenser av utslippene fra anleggene bør vurderes av forurensningsmyndigheten, og det bør om nødvendig kunne settes vilkår ut i fra hensynet til helse og miljø.

Unntak fram til 2030 for anlegg som leverer til fjernvarme og anlegg som brenner fast biomasse (§ 27-18 første ledd bokstav b og c)

Direktivet gir mulighet for å unnta forbrenningsanlegg over 5 MW fra utslippsgrenseverdiene fram til 1. januar 2030, forutsatt at minst 50 % av anleggets nyttevarmeproduksjon som rullerende gjennomsnitt over 5 år leveres til offentlig fjernvarmenett i form av damp eller varmt vann. Ved slike unntak skal utslippsgrenseverdiene som forurensningsmyndigheten setter ikke overstige 150 mg/Nm³ for støv og 1100 mg/Nm³ for SO₂. Videre kan forbrenningsanlegg som brenner fast biomasse som hovedbrensel, og som ligger i områder hvor grenseverdier i direktiv 2008/50/EF overholdes, unntas fra utslippsgrenseverdiene for støv fram til 1. januar 2030. Ved slike unntak, skal utslippsgrenseverdiene som forurensningsmyndigheten setter ikke overstige 150 mg/Nm³ for støv.

For de tidsavgrensede unntakene som er mulige fram til 1. januar 2030 bør det legges opp til at forurensningsmyndigheten kan gjøre unntak gjennom enkeltvedtak. Dokumentasjon på at forutsetningene er oppfylt og konsekvenser av utslippene fra anleggene bør vurderes av forurensningsmyndigheten, og det bør om nødvendig kunne settes vilkår ut i fra hensynet til helse og miljø. Vi foreslår at forutsetningen for å gi unntak for anlegg som brenner fast biomasse må være at anlegget ikke bidrar til overskridelse av grenseverdiene i forurensningsforskriften § 7-6.

Kortvarige unntak under visse forutsetninger (§ 27-19)

Det er i direktivet også gitt mulighet for kortvarige unntak under visse forutsetninger som vi foreslår å ta inn. Forurensningsmyndigheten kan gi midlertidige unntak i inntil seks måneder fra utslippsgrenseverdier for svoveldioksid for forbrenningsanlegg som vanligvis benytter brensel med lavt svovelinnhold brensel, dersom det er stans i levering av slikt brensel. Videre kan forurensningsmyndigheten gjøre unntak i inntil ti dager fra fastsatte utslippsgrenser for forbrenningsanlegg som kun benytter gassformig brensel dersom plutselig stans i levering utløser behov for bruk av annet type brensel, og det ellers vil være behov for å installere sekundært rensutstyr for å overholde utslippsgrensene. Ved bruk av slike unntak skal ESA informeres innen en måned.

Unntak fram til 2030 for eksisterende anlegg over 5 MW som brukes til drift av gasskompressorstasjoner

Direktivet gir mulighet for å unnta eksisterende anlegg over 5 MW som brukes til drift av gasskompressorstasjoner der det er nødvendig for å sikre en sikker og pålitelig drift av nasjonale gasstransmisjonssystemer fra å overholde utslippsgrenseverdien for NO_x. Denne unntaksmuligheten mener vi ikke er nødvendig å ta inn i forskriften. Dersom et slikt unntak er nødvendig, kan Miljødirektoratet gjøre unntak i medhold av forurensningsforskriften § 41-4. Direktivet har også angitt enkelte unntaksmuligheter i fotnoter i tabellene i del 2 i annex II (utslippsgrenseverdier for nye anlegg), som vi ikke har foreslått å forskriftsfeste. Miljødirektoratet kan likevel gjøre unntak i medhold av § 41-4.

Videreføring av unntakshjemmel for nasjonale utslippsgrenseverdier (§ 27-18 første ledd bokstav a)

Vi foreslår også en unntakshjemmel for forurensningsmyndigheten for unntak fra de nasjonale utslippsgrenseverdiene som videreføres inntil direktivets krav vil gjelde for anlegg satt i drift før 20. desember 2018.

Krav til drift av forbrenningsanlegg (§ 27-13)

Krav til oksygenstyrt forbrenning som gjelder for alle anlegg for fast brensel, og for oljefyrte anlegg over 5 MW foreslås videreført. Oksygenstyrt forbrenning betyr at anlegget har en kontinuerlig O₂-

måler og at dataene herfra benyttes til å styre tilførselen av forbrenningsluft automatisk slik at O₂-nivået i røykgassen blir liggende innenfor et vindu som er riktig i forhold til brensel, anleggsdesign og utslipp. Dette er viktig i forhold til dannelse av blant annet CO og NO_x.

Direktivet har krav om at oppstarts- og nedkjøringsperioder skal holdes så korte som mulig. Ved bruk av sekundært rensutstyr skal det dokumenteres at utstyret til enhver tid fungerer effektivt. Disse bestemmelsene er tatt inn i forskriftsforslaget under "krav til drift".

Krav til utslippsmålinger (§ 27-14, vedlegg 3)

Direktivet har krav til periodiske målinger hvert tredje år for forbrenningsanlegg til og med 20 MW og hvert år for anlegg over 20 MW. Som alternativ til periodiske målinger, kan medlemsstatene kreve kontinuerlige målinger.

Forskriften har i dag noe strengere krav enn direktivet til målinger for forbrenningsanlegg for fast brensel. Anlegg for fast brensel skal utføre kontinuerlig måling og registrering av støv hvis de er over 20 MW, og kontinuerlig måling og registrering av NO_x og CO hvis de er over 10 MW. Også for mindre anlegg er det noe strengere krav til hvor ofte det skal utføres periodiske målinger. Disse kravene til målinger for forbrenningsanlegg for fast brensel er videreført i forslaget. Det er viktig at anlegg for fast brensel har god kontroll med anlegget, da potensielle utslipp kan være relativt høye og variere dersom ikke anleggene drives godt. Dette anses heller ikke som noen ny kostnad ved å innføre direktivet.

Målinger skal omfatte de forurensende stoffer det aktuelle anlegget har fått utslippsgrenser for, og CO skal måles for alle anlegg. De første målingene skal foretas senest fire måneder etter at anlegget er satt i drift. For anlegg som får unntak pga. kort driftstid, er det noe lempeligere krav til hyppighet av periodiske målinger.

Direktivet har krav om at prøvetaking og analyse av forurensende stoffer og måling av prosessparametere skal baseres på metoder som gir pålitelige, representative og sammenlignbare resultater. Direktivet viser her til at metoder som overholder EN-standarder antas å oppfylle dette kravet. I forskriftsforslaget er det krav om at virksomheten skal iverksette et måleprogram for kontrollmåling av utslipp til luft som skal inngå i virksomhetens internkontroll. Målingene skal utføres etter Norsk Standard (NS), eller annen metode dersom det kan dokumenteres at metoden gir minst samme nøyaktighet som NS. Norsk Standard oppfyller EN-standarder. Kravene vurderes å oppfylle direktivets krav.

Journalføring (§ 27-15)

Direktivet har krav til driftsjournal og oppbevaring av dokumentasjon som foreslås tatt inn i forskriften. I tillegg til kravene i direktivet foreslås det å videreføre dagens krav om journalføring av avfallshåndtering. Krav om oppbevaring av sertifikater for innhold av nitrogen og svovel fra hver oljeleveranse mener vi ikke lenger vil være nødvendig. Hensikten med denne bestemmelsen har vært å kunne bruke dette for eventuell beregning av utslipp av NO_x og SO₂. NO_x-utslipp er i stor grad en følge av forbrenningstekniske forhold, og N-innholdet i oljen er av relativt sett liten betydning. Det innføres nå bestemmelser om målinger av SO₂ for anlegg der dette vurderes som nødvendig, og flere anlegg får krav om målinger av NO_x.

Register (§ 27-17)

Miljødirektoratet må opprette et register der forurensningsmyndigheten registrerer opplysninger om forbrenningsanleggene i melding/søknad, og informasjonen i registeret må gjøres allment tilgjengelig.

Forurensningsmyndighet (§ 27-20)

Det foreslås ingen endringer når det gjelder myndighet i forhold til i dag. Miljødirektoratet er forurensningsmyndighet for forbrenningsanlegg som er en del av virksomheter Miljødirektoratet er myndighet for. Fylkesmannen er forurensningsmyndighet for øvrige forbrenningsanlegg.

Fastsettelse av utslippsgrenseverdier (§ 27-21)

Vi foreslår at Miljødirektoratet gis hjemmel til å endre utslippsgrenseverdiene i vedlegg 2 dersom det kommer endring i Norges folkerettslige forpliktelser.

Unntak

Direktivet har ingen generell unntaksbestemmelse. Vi foreslår derfor ikke en egen unntakshjemmel i forskriftskapitlet.

For særnorske krav som videreføres, kan Miljødirektoratet gjøre unntak i medhold av forurensningsforskriften § 41-4. Etter vår vurdering vil dette være aktuelt kun i få tilfeller.

Overgangsbestemmelser (§ 27-22)

Direktivet stiller krav om at visse opplysninger må registreres for alle anlegg etter angitte frister. Dette er opplysninger som også må framskaffes for anlegg som allerede har tillatelse. Forbrenningsanlegg etablert før 20. desember 2018, og som har tillatelse, må derfor sende opplysningene angitt i vedlegg 1 til forurensningsmyndigheten innen 1. oktober 2023 dersom anlegget har nominell tilført termisk effekt over 5 MW, og innen 1. oktober 2028 dersom anlegget har nominell tilført termisk effekt til og med 5 MW.

I tillatelser til forbrenningsanlegg kan det være stilt ytterligere eller strengere krav enn i forskriftskapitlet. Krav i tillatelser som er strengere enn krav fastsatt i dette kapitlet, gjelder inntil forurensningsmyndigheten opphever eller endrer tillatelsen.

Forskriftskapitlet gjøres gjeldende på kontinentalsokkelen fra det tidspunkt direktivets regler trer i kraft. For anlegg på kontinentalsokkelen som er satt i drift før 20. desember 2018 betyr det at anlegg over 5 MW vil måtte overholde utslippsgrenseverdier fra 1. januar 2025, og for anlegg 1-5 MW fra 1. januar 2030. Tilsvarende overgangsbestemmelser vil gjelde for gassturbiner og gass- og dieselmotorer. Frister for å sende inn melding med opplysninger vil være hhv. 1. oktober 2023 og 1. oktober 2028.

Direktivets bestemmelser om tiltak knyttet til regelverk om grenseverdier for lokal luftkvalitet (§ 7-4 tredje ledd)

Direktivet har en bestemmelse om at medlemsstatene som ledd i utviklingen av luftkvalitetsplaner iht. artikkel 23 i direktiv 2008/50/EC skal vurdere behovet for strengere utslippsgrenseverdier for mellomstore forbrenningsanlegg i soner/deler av soner der grenseverdiene for luftkvalitet overskrides, forutsatt at utslippsgrenseverdiene på en effektiv måte bidrar til merkbar forbedring av luftkvaliteten (artikkel 6 pkt 9). Direktiv 2008/50/EC er gjennomført i forurensningsforskriften kap. 7, og denne bestemmelsen ivaretas gjennom reglene i kap. 7.

Av forurensningsforskriften § 7-3 framgår det at eier av anlegg som bidrar vesentlig til fare for overskridelse av grenseverdiene for luftkvalitet skal sørge for å gjennomføre nødvendige tiltak. Kommunen er gitt hjemmel i § 7-4 til å gi nødvendige pålegg for å sikre at kravene i kapitlet overholdes, herunder pålegg om gjennomføring av tiltak for å sikre overholdelse av grenseverdier for luftkvalitet. I § 7-4 tredje ledd er det presisert at pålegg om gjennomføring av tiltak til virksomheter som har tillatelse etter forurensningsloven § 11 skal gis av den myndighet som har gitt tillatelse.

For forbrenningsanlegg 1-50 MW er det gitt krav i forskrift, og mange av anleggene har derfor ikke særskilt tillatelse. Det foreslås derfor en endring av § 7-3 tredje ledd ved at det slås fast at også pålegg til virksomheter regulert gjennom forskrift etter forurensningsloven § 9, skal gis av den som er forurensningsmyndighet for den aktuelle virksomheten.